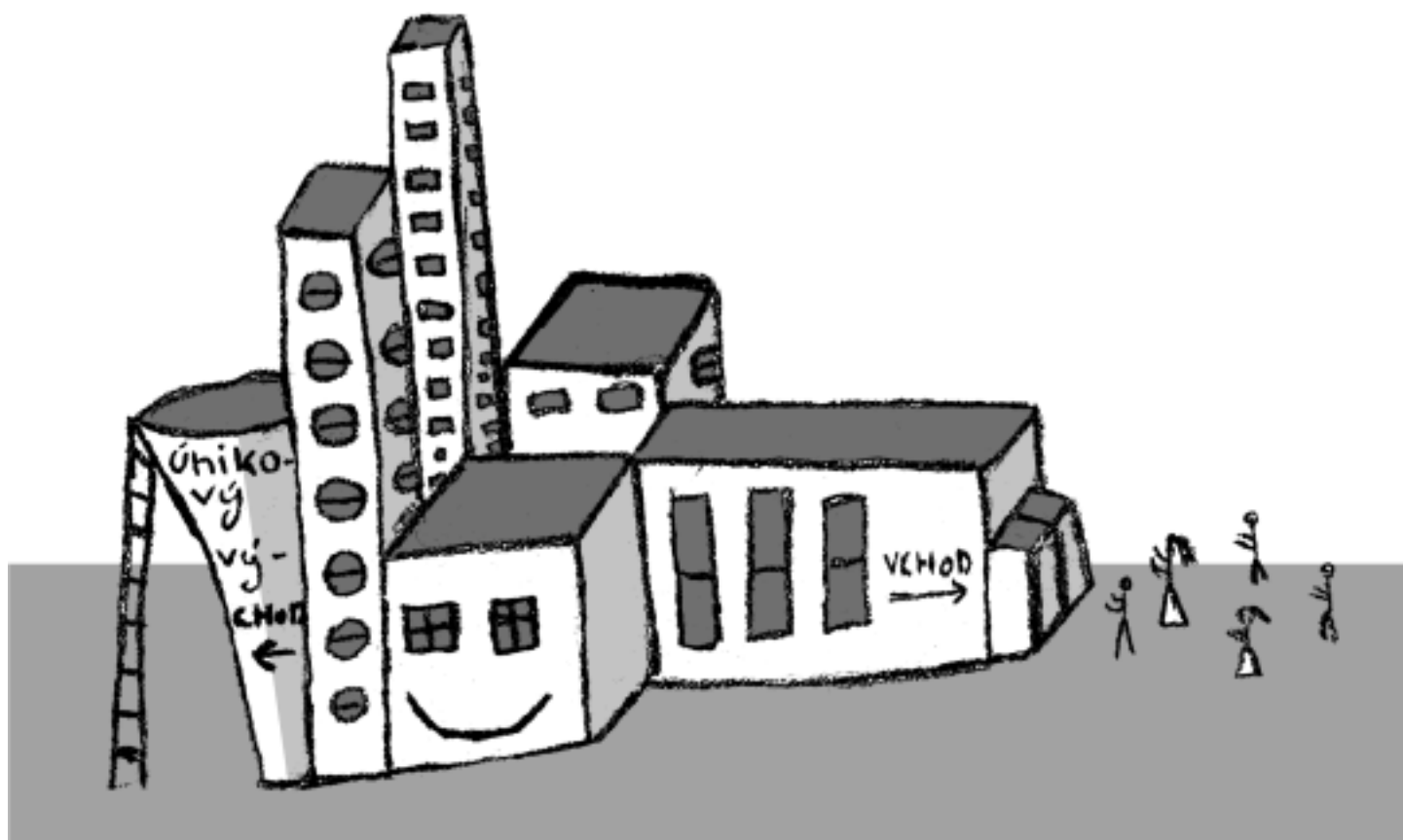




ZAVRTEJTE SE DO NĚJ, ZAVRTÁ SE DO VÁS 9/2006



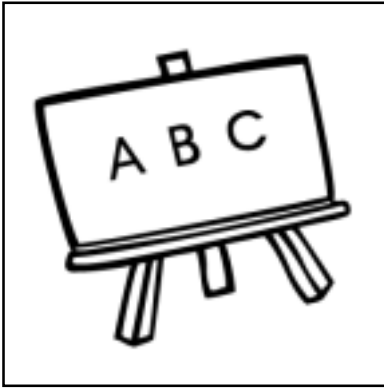
(kresba Kača Ludvíková)

Téma čísla:



Škola

ZÁKLAD ŽIVOTA



Naše škola

Jak sami víte, škola je hodně důležitá. A proto se musíme učit zajímavé věci a tím budeme získávat více znalostí. Budeme umět počítat, číst, psát a ještě dalších hodně věcí. Když už jdete do třetí třídy, tak už toho víte hodně moc. Já už umím dobře počítat, ale třeba například mi nejde psaní, dělám hrubky a někdy zapomenu i slovíčko, ale to se stane každému. Jsem rád, že máme takovou hodnou a chytrou učitelku.

Náš pan ředitel Pavel Sumec je hodný proto, že nám splní naše přání – třeba jak slíbil, že si budeme psát s dětmi s ciziny, tak to udělal. Hlavně učitel Dan je hodně srandovní, umí skládat dobré písničky na vyjmenovaná slova. Naše třída je opravdu dobrá, někdy tam řvou (ale i já), ale jinak je to tam dobré. Máme ve škole taky hodně jiných učitelů a pomocníků.

Mám jedno tajemství – jak jsem šel jednou do školy, tak jsem potkal jednoho kluka. Díval jsem se na něho, ale pořád jsem nemohl přijít na to, kdo to je. Za chvíli jsem věděl, že je to nějaký žák ze Sedmikrásky. Za chvíli jsem to zjistil, byl to Matouš s žlutou kapucí.

Hodně jsem spokojen, že máme tak dobrou školu Sedmikrásku, ředitele, učitelku a třídu. Doufám, že v té naší škole bude každý chtít se učit a kamarádit se s dalšími živými organismy.

(Adam Krupa)

Ve škole se učíme, aby jsme to měli v životě snadší. Učíme se matematiku, český jazyk a prvouku.

Když neumíte matematiku, tak nemůžete být prodavačem, protože by vás mohli obelhat. A nebo čeština. No to by byla ostuda! Ten dopis by nebyl dobře napsaný. Prvouka vám pomůže si vybrat, jakou práci chcete mít. A když se budu učit úředníkem nebo prodavačem, tak mám výhodu, protože pracovat mozem je lehčí než rukama.

(Tonda Herman)

Chodím do třetí třídy.

Ve škole se mi líbí, protože tam jsou hodní učitelé a protože tam mám hodně kamarádů. Přestávky jsou velmi hlučné. Někdy jsou hlučné i hodiny. Z předmětů mám nejradši výtvarnou výchovu.

Každý rok jezdíme na školu v přírodě. Předminule jsme jeli na zimní školu v přírodě a letos pojedeme na letní školu v přírodě. Školy v přírodě jsou dobré tím, že tam hrajeme různé hry a chodíme na výlety. Minule jsme jezdili na koních a byli jsme na lanové dráze. Jsem zvědavá, co nás čeká letos.

Jsem ráda, že do této školy chodím.

(Dorka Stiborová)

Můj zážitek ze školy není žádný. Jelikož Ondra K. řekl číslo 13 a já jsem hned zdrhal domů. Je to moje nešťastné číslo!!!

(Filip Hatlapatka)

PLAVÁNÍ

Prvního plaveckého výcviku jsem se nezúčastnila kvůli ekzému. Dívala jsem se, jak děcka plavou, šlo jim to. Byli rozděleni do skupin podle toho, jak plavou. V první byli nejšikovnější, druhá se nekonala, ve třetí byli ti, co to trochu umí a ve čtvrté ti, co neumí ani žábu. Jak se tak plave, voda stříká do všech stran. Tak říkám: Tady se nikdo neudrží na suchu! Tak jsem se naštvála a sedla jsem si na zem a pak na lavičku. Potom měly děcka volné plavání. Holky šly dřív z bazénu, protože si dlouho suší vlasy. Pak se převlečeme a jedeme společně autobusem zpátky na oběd do školy. I když jsem neplavala, tak to bylo super.

Rady: Moniko, vybubej pod vodou, bude se ti líp dýchat a nebudeš tak zadýchaná. Eliška plave s prsty od sebe, tím se brzdí.

(Aňa Sobotková)

ČESKÝ JAZYK

Český jazyk mám kromě plavání nejradši, nejvíc mě baví psaní, někdy se mi podaří docela hezky psát. Diktát nemám rád, protože je těžký. Pana učitele Dana mám asi nejradši, protože dělá při učením také legraci a celou třídu to rozesměje, učí nás v úterý čtení. Doma hodně čtu, protože mě to baví, také si do výkresů píšu, zrovna píšu knihu. Paní učitelka je moc hodná, hodně nás toho naučila, jmenuje se Radka. Slovní druhy mi pořád nejdou do hlavy, proto je moc nemám v oblibě.

Jinak mi ČJ docela dobře jde.

(Matouš Mynář)

ANGLICKÝ JAZYK

V angličtině si pouštíme na přehrávači písničky a říkanky. Moje oblíbená písnička je stopernajs (*Stop That Noise - pozn. red.*), vždycky si tu písničku pak překládáme do češtiny. Baví mě psát si slovíčka, ale učit se je, to mě nebaví. A baví mě ještě písnička gut moning helou.

Angličtina je pěkný a těžký jazyk.

(Vojta Vašek)



Přestávka

(kresba Eliška Bittnerová)



Rozvrh hodin

VYUČOVÁNÍ PODLE NÁVRHU ŽÁKŮ

Pondělí	Vaření jídel s ovocem	Spaní	Skákání na trampolínách	Oběd - jí se to, co se ráno navařilo	Pomlouvání učitelů	Malování
Úterý	Vaření jídel se zeleninou	Spaní	Bungee Jumping	Oběd - jí se to, co se ráno navařilo	Pomlouvání kluků	Kreslení
Středa	Vaření jídel s masem	Spaní	Skákání s padákem	Oběd - jí se to, co se ráno navařilo	Pomlouvání holek	Angličtina
Čtvrtek	Vaření jídel bez masa	Spaní	Lukostřelba	Oběd - jí se to, co se ráno navařilo	Hraní her na počítači	Cizí jazyk
Pátek	Vaření specialit (z různých zemí)	Spaní	Paragliding	Oběd - jí se to, co se ráno navařilo	Házení odpadků z okna	Informatika

(Pája Procházková)

Pondělí	Český jazyk	Dokončení čtení	Matematika	Drahocenné políbení	Tělesná výchova	Odchov Natálie	Polití mlékem
Úterý	Obrovské zděšení	Bláznivé básně	Šílený roztok	Hudební výchova	Výchova slušného dýchání	Bláznivá smradlavice	Kravobskéníjima
Středa	Plynulé mluvení	Anglický jazyk	Bětuščin prsten	Bramborový počítač	A na oběd Veruščin jazyk		
Čtvrtek	Ranní vánek	Bláznivé mluvení	Fildova brada po Španělsku	Informatika	Nevhodné počítání	Bramborový počítač	Bramborový počítač
Pátek	Roztroušená zplihčina řitní	Bláznivé názvy	Neuvěřitelné mlaskotání	Metla metel Metlové	Psí porce		

(Martin Svačina)

Pondělí	Příprava na zívání	Zívání	Oběd	Ospalé zívání	Probírání (ze zívání)
Úterý	Usínání	Usnutí	Oběd	Probouzení	Rozcvička
Středa	Spaní	Tvrďší spaní	Oběd	Tvrdé spaní	Nejtvrdší spaní
Čtvrtek	Spaní	Tvrdé spaní	Oběd	Probouzení	Zívání
Pátek	Usínání	Spaní	Oběd	Probouzení	Zívání

(Bára Petříčková)

Pondělí	Snídaně	Kecání	Francouzština	Výtvarka	Občanka	
Úterý	Snídaně	Adrenalinové sporty	Adrenalinové sporty	Vydýchání	Kecání	
Středa	Snídaně	Vymyšlení blbostí	Tanec	Zpěf		
Čtvrtek	Snídaně	Pokusy na učitelích	Francouzština	Kecání	Povinné chození k zubaři (mimo mě)	
Pátek	Předávání	diplomů	za to, že se	žáci vydrželi	4 dny	UČIT

(Danča Pilmajerová)

Pondělí	Střelba	Strategie	Projekce	Video
Úterý	Video	Výcvik	Střelba	Strategie
Středa	Výcvik	Střelba	Střelba	Přednáška
Čtvrtek		Výcvik	Výcvik	Projekce
Pátek	Horolezectví	Simulace řízení letadla	Video	

(Honza Bittner)

Pondělí	Matematika	Matematika	Matematika	Matematika
Úterý	Český jazyk	Tělesná výchova	Tělesná výchova	Tělesná výchova

(Filip Hatlapatka)

Pondělí	Občanka	Občanka	Masáže	OBĚD		
Úterý	Spaní	Lidové tance	Lidové tance	Volná hodina	Tisknutí peněz	OBĚD
Středa	Spaní	Rodinka	Volná hodina	Sledování televize	OBĚD	
Čtvrtek	Výtvarka	Nakupování	OBĚD			
Pátek	Spaní	Vaření	Výtvarka	Výtvarka	OBĚD	

(Aňa Pavelková)



učitel Robert Koníř
(kresba Matěj Pícek)



Rozhovory

SE ZAMĚSTNANCI ŠKOLY

ROZHOVOR S PAVLEM SUMCEM, ŘEDITELEM ŠKOLY

Jak dlouho jste na naší škole ředitelem?

189 216 000 sekund. Plus mínus nějaký ten den.

Ale jinak jsem tady byl 3 léta i coby učitel na I. stupni.

Co v tělocviku nejradši učíte?

Nejraději učím vždycky tu disciplínu, kterou zrovna spolu děláme. Připravuji se na ni, dávám do toho svou energii a zkušenosti – a snažím se, abyste si z té rozmanitosti sportů našli něco pro sebe. Takže teď si zrovna s vámi užívám skok do výšky. Jinak bych byl rád, kdyby jste si z těch hodin neodnesli jenom góly, body, sekundy a velký svaly, ale taky smysl pro fér hru, umět vyhrávat i prohrávat a používat to, co se s námi učíte, i za branami školy.

Jaké jste míval známky?

Na základce spíš jedničky. Na gymplu už i dvojky, někdy i nějaká ta trojka se vloudila – myslím, že děják, matika a fyzika. Ale před maturou jsem to odladil. Na výšce to byly jedničky, dvojky a zase sem tam trojka (ale to je tam nejhorší známka!). Obecně na mně platilo: malý dvůr, velký bič. Já jsem se prostě neučil – tak to pak nějak plynulo samo sebou nahoru dolů. Když jsem zabral, tak to bylo dobré. To platí dodnes.

Jaký sport vás nejvíc baví?

Mám rád pohodový běh v parku, výšlapy do vysokých hor, čerstvý prašan pod prknem, rozvlněnou řeku v kánoji, plavání v moři a vyrovnanou partičku šachu.

ROZHOVOR S PAVLEM SEDLÁKEM, UČITELEM

Jak dlouho učíte?

Jestli je dnes 2. 11. 2006, tak to bude přibližně 2 853 dnů, co jsem nastoupil na Sedmikrásku. Ale přesně si to nepamatuju.

Zlobí vás děcka? A co doma? Manželka nezlobí?

No jéje – a jak! Obojí řadí jako blechy v kožichu :-).

Jaký jste býval žák? Jaké jste měl známky?

Jestli se ptáš na to, zda jsem při vyučování vyrušoval, nepsal domácí úkoly a rozplakal třídního učitele, tak příznávám, že v tom jsem byl fakt talentovaný. A známky? Filatelie mě nikdy nebrala.

Jste spokojený na naší škole?

Do té doby, než mě Matouš donutil vyplnit tento dotazník, ano. Zatracený kluk! Zatracený dotazník!



Pavel Sedlák
(kresba Verča Marcíková)

ROZHOVOR S JARDOU POLÁŠKEM, MANAŽEREM A UČITELEM

Jaké jste míval známky?

Docela průměrné, byl jsem fakt průměrný žák, žádný šprt. Vlastně nejhorší známky jsem měl na základní škole (asi 2 trojky), pak už to bylo jenom lepší.

Jak dlouho učíte?

Asi 3 nebo 4 roky. Když jsem přišel na Sedmikrásku, tak jsem neučil, to až později.

Co vás víc baví? Fotit nebo být na počítači?

Určitě mě víc baví fotit, to je můj veliký koníček. U počítače jsem třeba 10 hodin denně a to už moc nemůže bavit. Ale je to normální práce a realita. Ale baví mě, když vás baví něco na počítači v informatice, když třeba Danielka řekne: „Dnes to bylo, pane učiteli, zábavné!“

Jste spokojený se zarovnáním tohoto textu (původního dotazníku - pozn. red.)? :-)

Jasně, je to super. Chválím.



Lída Doležalová
(kresba Martin Soačina)



Jaroslav Polásek
(kresba Danča Piimajerová)

ROZHOVOR S LÍDOU DOLEŽALOVOU, DRUŽINÁŘKOU, ...

Jak se máte?

Jako v jedné písničce: „Jednou jsi dole, jednou nahoře.“ Teď jsem někde uprostřed.

Učí se vám v naší třídě dobře (4. třída - pozn. red.)?

To záleží také na vás. Některé hodiny jsou příjemné, jiné „uzlobené“.

Co vás nejvíc baví?

Knížky, procházky, hry s dětmi, kreslení.

Líbí se vám v družině?

Ano, dá se „vyhrát si“ dosyta.

A co nesnášíte?

Když někdo místo mluvení křičí a hledá chyby jen na ostatních.

ROZHOVOR S JIRKOU KRAJČOU, UČITELEM

Které děcka víc zlobí? Doma nebo ve třídě?

Doma je jich méně. Lépe se to zvládá.

Jak dlouho učíte?

Tento školní rok je můj třináctý.

Jaký předmět učíte nejradši?

Pokud si můžu vybrat, tak to budou nejspíš matematika a vlastivěda.

Jaké jste míval známky?

Jedničky a dvojky. Tak půl napůl.

Máte dobré vztahy s vaším bratrem?

Řekl bych, že skvělé. Nevzpomínám si, že bychom se někdy poprali. Jako staršího jsem ho v leccems kopíroval, má velký podíl na tom, že rád hraju na kytaru, že rád kreslím atd.

ROZHOVOR S IVOU PROCHÁZKOVOU, UČITELKOU A ZÁST. ŘEDITELE

Jste spokojená se svou třídou?

Netoužím po 13 tichých, vzorně se učících žáčcích. Je dobře, že je každý jiný. Na druhou stranu bych ale u nich pár změn uvítala – méně lenosti, nezájmu, lhaní...

Jak dlouho učíte?

Asi 9 let, sama se učím pořád...

Zlobí vás často děcka?

Ty doma a nebo ty venku, ve škole? Oni se hlavně zlobí mezi sebou. Mě zlobí, když jsou lhostejní anebo naopak záměrně někomu ubližují.

Jaké jste mívala známky?

No, na ZDŠ samé 1, šlo to samo, až na psaní (drápala jsem a drápu dodnes). Gymnázium i trojky (jazyky + jednou i fyzika) – moc učení a hlavně hodně zájmů mimo školu. Na vysoké jsem studovala, co mě zajímá, takže v pohodě.

Co vás baví? Matematika nebo fyzika?

Baví mě strašně moc věcí, jsem totiž zvědavá. Z matiky abstraktnější věci a teď třeba její historie. Na vyučování je lepší fyzika, jsou to věci kolem nás a pořád se zjišťují nové informace. Mými favority jsou pak vesmír, zvuk, světlo.

ROZHOVOR S LÍBOU JUŘICOVOU, UKLÍZEČKOU

Jak dlouho pracujete v tomto oboru?

10 let.

Která třída dělá největší nepořádek?

...

Nemáte toho uklízení dost?

Občas.

Uklízíte si i doma nebo to dělá někdo jiný?

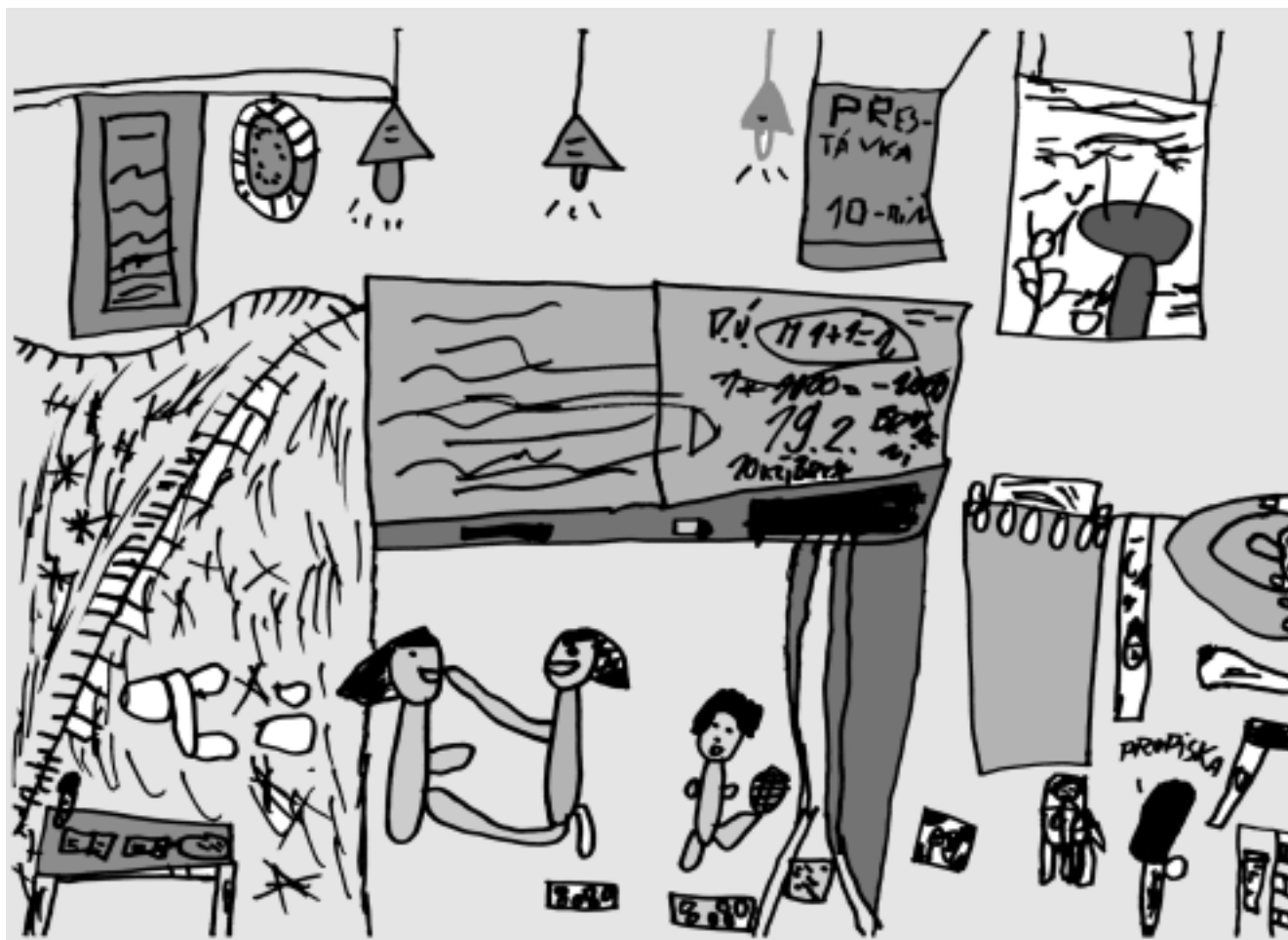
Uklízím i doma.

Co z uklízení vás nejvíc baví?

Když jsou všichni kolem s mou prací spokojeni.

Iva Procházková
(kresba Eliška Bittnerová)





(kresba Filip Hatlapatka)

TO JE ŽIVOT!



Literatura

Dobrý den, chtěla bych se vám představit. Já jsem tabule. Tabule? Pche! Já nejsem jen tak obyčejná tabule! Já jsem školní sedmácká hlavní tabule. Nejdřív vám povím, kde se nacházím. Jak už jsem řekla, stojím v sedmé třídě naproti lavicím. Což o to, třída je to pěkná. Nade mnou je promítací plátno, přede mnou lavice a vzadu leží knihovna. Vedle mě visí ještě jiné tabule, ale na nich jsou nalepené nějaké papíry. To je toho!

Děti je v „mé“ třídě dost. Jsou vcelku hodné, ale když se rozežerou, řvou jako pavíani a dělají bugr. Taky tu rozhážou papírky a pak je to tu jako v chlívku. Ale učitel zavelí a děcka je musí uklidit.

Když už jsem nakousla ty učitele, něco vám o nich povím. Každou hodinu má jiný učitel nebo učitelka. Jsou docela hodní, ale většina jich má škrabopis jako kočka. Ještěže existuje služba! Ovšem záleží na tom, kdo má službu. Někdo si dá s mým umýváním záležet, to jsem pak krásná! Ale jiní – a těch je většina – moje umývání odbudou. Jsem potom špinavá jako prase!

Možná si myslíte, jaký jsem chudák, ale jsem naštěstí tolerantní, už jsem si na ty hrůzy zvykla. Sice děcka dělají rachot, ale když začne víkend nebo – ještě hůř – prázdniny, je tu nuda a nezvyklé ticho. No, aspoň mám čas na léčení mých bolavých, skoro už nahluchlých uší.

(Verča Marčíková)



Předpoklady k povolání

CO MUSÍM UMĚT, ABYCH BYL ...

Bankéř by měl umět:

- » angličtinu, němčinu – prostě cizí jazyky
- » vydávat peníze, aby měl peníze
- » potom při odchodu domů naťukat kód

(Filip Hatlapatka)

Paní učitelka matematiky by mohla umět češtinu

(Andrejka Porubová)

Popelář

- » tělocvik by měl umět každý, kdo má fyzické povolání, takže i popelář
- » potom by měl být i zručný – jen málo, ale jo, aby uměl zacházet s popelnicemi

Účetní by měl umět

- » jazyky – zejména AJ, F, španělštinu
- » také matematiku
- » češtinu

(Honza Bittner)

Vedoucí stavby

- » měl by umět dobře matematiku, také fyziku

Myslivec

- » měl by umět vlastivědu a přírodopis, zeměpis

Lesní správa

- » měl by umět dobře matematiku, vlastivědu a tělocvik, aby dohonil pytláka

(Matouš Chuděj)

Učitel(ka) by měla umět dobře

- » český jazyk, matematiku, prvouku (přírodovědu), hudební výchovu, vlastivědu, výtvarnou výchovu, pracovní činnost, geometrii

Architekt

- » by měl umět strašně dobře geometrii
- » dobře matematiku, angličtinu a informatiku

Zedník

- » by měl mít silné ruce
- » umět celkem dobře tělocvik

Obchodník

- » by měl umět matematiku, angličtinu
- » neuškodil by mu zeměpis.

Letec

- » by měl umět zeměpis a angličtinu

Malíř

- » by měl mít hezkou fantazii
- » měl by umět výtvarnou výchovu a pracovní činnost

Účetní nebo **sekretářka** by měla umět dobře

- » český jazyk, matematiku a informatiku

Právník by měl dobře umět český jazyk, dějepis, zeměpis, občanskou výchovu

(*Honza Žanta*)

Prezident: všechny předměty

Učitel: všechny předměty

Doktor nebo **veterinář:** přírodopis, chemie

Dělník: tělocvik

Zpěvák: hudebka

Farář: hudebka nebo i čeština

Překladač: jazyky

Misionář: angličtina, zeměpis, tělocvik

Programátor: informatika

Vědec: dějepis, chemie, fyzika, matematika

Politik: čeština, občanka

Zahradník: výtvarka, pracovka, tělocvik

Spisovatel: čeština

Cirkusák: tělocvik

Fyzik: fyzika

Chemik: chemie

Češtinář: čeština

Matematik: matematika

Jazykovědec: jazyky

Atlet: tělocvik

Hudebník: hudebka

Výtvarník: výtvarka a pracovka

Pracovník: tělocvik a pracovka

Voják: tělocvik, matematika, zeměpis, jazyky

Psychiatr: rodinka, občanka, přírodopis, chemie

(*Verča Marčíková*)



učitel Ladislav Krajča
(*kresba Eliška Bittnerová*)



Přestávka

„HOLKY A KLUCI JSOU TAKOVÍ AKTIVNÍ...“ (Adam Krupa)



(kresba Kača Ludvíková)

NAŠE PŘESTÁVKY

Když zazvoní a paní učitelka ukončí hodinu, vyběhneme z lavic a jdeme na koberec. No jednou jsme s Adamem Krupou vyběhli z lavice hned, jak zazvonilo a tak jsme dostali poznámku.

U nás ve třídě je obvykle hlučno, hrajeme šlapáka, jenže né tak ledajakého – my totiž u něho strašně řveme a pak se nemáme čemu divit, že z toho paní učitelce jde hlava kolem a dá nám poznámku. BUM! Jenomže druhý den je to tu zas a další poznámka – BUM a další. A když nejsme na koberci, tak jsme na chodbě a hrajeme tam turbo kuličku. Málokdo je o přestávce v klidu, ale třeba já, Vojta K. a Kryštof si někdy kreslíme. Vojta Krajča vymyslel nový vynález na kalkulačce – dá se $0 + 1$ a mačká se pořád = a jde to od 1 až klidně do miliónu. Tak uspořádáme soutěž, kdo vyřuká nejvíc čísel, než zazvoní.

(Matouš Mynář)

PŘESTÁVKY V NAŠÍ TŘÍDĚ

Když skončí vyučování, jsme všichni rádi a hned se hrneme na koberec. Na koberci si hrajeme hry, třeba slepou bábu a ostatní naše vymyšlené hry. Málokdo přestávky tráví v klidu. Je tu o přestávce takový hluk, že paní učitelka se nemůže v klidu s někým domluvit a tak nás musí okřiknout. Pak si hrajeme dál a vůbec nám nevádí, že paní učitelka tady někoho má a nebo s někým telefonuje. Taky si musím nachystat věci na hodinu, protože když si je nenachystám, tak máme poznámku do žákovské. Když končí přestávka a začíná zvonit, tak rychle běžíme do lavic. Pak zas máme hodinu.

Z hodin mám nejradši hodinu matiky, v té počítáme a někdy máme geometrii – tu mám ráda, protože tam děláme s kružítkem a pravítkem. Někdy taky počítáme složité slovní úlohy. Ty mám taky ráda, protože jim většinou přicházím na kloub.

(Anička Křištofová)

JAK JSEM SE ZRANIL VE ŠKOLE

Ve čtvrté třídě jsem si rozbil hlavu o puk a hokejku Michala. Já si moc nepamatuji. Ve třetí třídě jsem si rozbil zuby – vím, že to hodně bolelo.

(Matouš Chuděj)



(kresba Verča Marčíková)

NAŠE PŘESTÁVKY

Ve třetí třídě je o přestávkách hlučno. Kluci se perou nebo dělají traktor na chodbě, ale někteří jsou v klidu. Holky běhají po koberci a piští přitom, zase se ale najde někdo, kdo prožívá přestávku v klidu. Dnes si děcka hrály na kalkulačce. Ale většinou je tu rámus, hlavně, když tu není učitel či učitelka. Běháme po koberci a honíme se.

Někdy se objeví nadávky a problémy. Ale vše se hned vyřeší. Jsme jedna parta a to se mi líbí.

Přestávky po výtvarce jsou klidnější, protože něco dokončujeme. O přestávkách se maže tabule. Vždy maže služba – pokud nezaspí.

Prostě o přestávkách dělám cokoli.

(Anička Sobotková)

PŘESTÁVKY

U nás ve 3. třídě je o přestávkách hodně hlučno. Holky hrají třeba různé hry, například slepou bábu, ovečky pojdte domů a další. Kluci hrajou spíš turbo kuličku a někdy se kluci přidají k slepé bábě a holky zas k turbo kuličce. Kluci si spíš raději kreslí. Kluci se někdy perou.

Někdy je takový hluk, že jdu pryč a někdy jsou tiché, až to nedělá dobře. Někdy jsme jako uragán nebo jiné světové pohromy.

Ale jinak jsou dobré.

(Kryštof Coufal)



Martin Svačina

Z TVORBY ŽÁKA SEMIKRÁSKY

MŮŽE ZA TO MYŠKA

V komoře běhala šedivá myška. Všude strkala svůj nenechavý rypáček. Až ucítila vůni mléka. To hledal mlsný jazýček. Myšička běhala po vůni, běžela, až našla hliněný hrnec. Vyšplhala se na okraj hrnce a tam jí uklouzla nožička – a cák! – myška spadla do mléka. Neuměla plavat a utopila se.

Na policičce visel svazek cibule. Když cibule viděla, že myška spadla do mléka a utopila se, dala se do pláče. Okno vidělo cibuli plakat a ptalo se:

- Cibule, proč pláčeš?

- Naše kamarádka, milá myška, v mlíčku se utopila a já nad ní pláču, řekla cibule.

- Ty pláčeš a já se vysypu, řeklo okno a vysypalo se do dvora.

Uviděl to větrník a ptá se:

- Okno, proč ses vysypalo?

- Naše kamarádka milá v mlíčku se utopila. Cibule nad ní pláče a já jsem se vysypalo, řeklo okno.

- Když ty ses vysypalo, já uletím na střechu, povídá větrník.

Na komíně seděl čáp a ptal se:

- Větrníku, větrníku, proč jsi uletěl?

- Naše kamarádka milá v mlíčku se nám utopila. Cibule nad ní pláče, okno se vysypalo a já uletěl, řekl větrník.

- Když ty jsi uletěl, já si zlomím zobák, řekl čáp a ulomil si zobák! Ten spadl do zahrady a zahrada se ptá:

- Čápe, proč sis ulomil zobák?

- Naše kamarádka milá v mlíčku se nám utopila. Cibule nad ní pláče, okno se vysypalo, větrník uletěl a já jsem si zlomil zobák, povídá čáp.

- Když ty sis zlomil zobák, já zvadnu, řekla zahrada a zvadla.

Uviděla to oblaka a ptají se:

- Zahrado, zahrado. Proč jsi zavadla? Proč jsi zavadla? Proč ses tak škaredě poznamenala? Proč jsi tak vyschlá? Proč? Proč?

- Naše kamarádka milá v mlíčku se nám utopila. Cibule nad ní pláče, okno se vysypalo, větrník uletěl. Čáp si zlomil zobák. A já jsem zvadla! pravila zahrada.

- Když ty jsi zvadla, my se rozplyneme! řekla oblaka a rozplynula se v déšť, který se snesl na hory. Hory se ptají:

- Oblaka, proč jste se rozplynula?

- Naše kamarádka milá v mlíčku se nám utopila. Cibule nad ní pláče, okno se vysypalo, větrník uletěl, čáp si zlomil zobák, zahrada zvadla a my jsme se rozplynula! pravila oblaka.

- Když vy jste se rozplynula, my spadneme! řekly hory a spadly do údolí!

Uviděl to jelen a ptá se:

- Hory, proč jste spadly?

- Naše kamarádka milá v mlíčku se nám utopila. Cibule nad ní pláče, okno se vysypalo, větrník uletěl, čáp si zlomil zobák, zahrada zvadla, oblaka se rozplynula a my jsme spadly, říkaly hory.

- Když vy jste spadly, já si sedřu parohy, řekl jelen a sedřel si parohy o roubení studánky.

- Jelene, proč sis sedřel parohy? ptala se studánka.
- Naše kamarádka milá v mlíčku se nám utopila. Cibule nad ní pláče, okno se vysypalo, větrník uletěl, čáp si zlomil zobák, zahrada zvadla, oblaka se rozplynula, hory spadly a já jsem si sedřel parohy! řekl jelen.
- Když ty sis sedřel parohy, já se zkalím, praví studánka. Ke studánce přišla víla pro vodu.
- Studánko, studánko, proč ses mi zkalila? ptala se víla.
- Naše kamarádka milá v mlíčku se nám utopila! Cibule nad ní pláče, okno se vysypalo, větrník uletěl, čáp si zlomil zobák, zahrada zvadla, oblaka se rozplynula, hory spadly, jelen si sedřel parohy – a já jsem se zkalila! odpověděla studánka.
- Když ty ses zkalila, já si obléknu smuteční šaty, řekla dívka a šla domů a oblékla si smuteční šaty.
- Proč máš na sobě smuteční šaty? zeptal se dívky hospodář.
- Naše kamarádka milá v mlíčku se nám utopila. Cibule nad ní pláče, okno se vysypalo, větrník uletěl, čáp si zlomil zobák, zahrada zvadla, oblaka se rozplynula, hory spadly, jelen si sedřel parohy, studánka se zkalila – a já si oblékla smuteční šaty! odpověděla dívka.
- Když ty sis oblékla smuteční šaty, já okovám smuteční koně! řekl hospodář a šel okovat smutečního koně.
- Proč kováš smutečního koně? zeptal se oheň v peci.
- Naše kamarádka milá v mlíčku se nám utopila. Cibule nad ní pláče, okno se vysypalo, větrník uletěl, čáp si zlomil zobák, zahrada zvadla, oblaka se rozplynula, hory spadly, jelen si sedřel parohy, studánka se zkalila, dívka si oblékla smuteční šaty a já kovám smutečního koně! pravil hospodář.
- Když ty kováš smutečního koně, já vyletím z pece! řekl oheň – a vyletěl z pece!
Co bylo teď? – To jistě uhodnete!
Hospodář shořel, koně shořeli, dívka shořela, shořela zahrádka, shořel dům, shořel čáp, shořel větrník. Shořela cibule – i utopená myška! Docela všecko shořelo. A je to!

HRA NA PŘESKÁČKU

Ale to byl bílý jeden pán a ten si říkal básníčku:

„Ta moje žena jednou chodí tam a pak sem a jděte na to ven.

Vymačká si citrónovou šťávu a pije ji po právu. Už se chystá vzít si džus, ále, řekne si hned, dám si třeba med.

Lape po medu, handrkuje, zdí proskakuje.

Med vědma vlastní, skomíravý stařec s ní.

Ale na stoličce je taky med.

A ona po něm lape hned.

Tu si náhle vzpomněla, že je dneska neděla a že se nic nedělá.

Ale chuť ji přemáhá, získat si med chce naprosto jistě – stoprocentně.

Nastal okamžik velké chutě, med na ni působí chutně.

I chňapne po medu a udělá si pohodu.

Med ji stéká po bradě, ale ona je v pohodě."

A to máte vše, co vím.

SHERLOCK HOLMES

(Martinova práce z hodin literární výchovy)

Popis: Vysoká, útlá postava. Pro svou štíhlost se postava Sherlocka Holmesa jeví jako ještě vyšší. Jeho oči jsou jako dvě pichlavá propadlá místa na obličej, který si s žádným jiným prostě nemůžete zaměnit. A snad nikdo na světě nemá tak křiklavý rys na své osobité tváři – vystouplý orlí nos. Jeho výjimečnou postavu okrašluje ještě dýmka. Bez té jsem ho asi v životě nespatriil. Jeho prsty a dlaně jsou vždy potřísněny nějakými chemikáliemi. S těmi se snad pokaždé setkává ve své pracovně. Má to ale jeden následek: kontakt s kůží na ruku způsobuje – ovšem – její rozpraskávání!

Charakteristika: Je to tichý a zvědavý chlapík. Vzdělání má především oboru chemického. Proto také má vyhrazenou pracovnu, ve které provádí své experimenty. Míchá chemikálie a pokouší se z nich „vydolat“ nové látky. Ty potřebuje pro zvláštní účely. Například jednou objevil sloučeninu, která pomůže spolehlivě rozpoznat i z malého množství zaschlé látky, jde-li o krev nebo o jinou věc, třeba o zaschlou skvrnu jahodového nápoje (ta je velice, velice podobná skvrně krve a člověk ji bez pomocných nástrojů ke správné identifikaci látek, ze kterých se skládá, prostě nemá šanci rozpoznat).

Když má Holmes deprese či jiné neblahé stavy, občas dost tvrdě propadá opiu. Potom s ním není žádná řeč. Uzavírá se do své pracovny a tam si konzumaci opia okoření ještě tabákem. Ale když má dobrou náladu, zahraje vám na housle tak mistrně, že to široko daleko kolem něj nikdo jiný nesvede tak ladně a dobře.

Také je třeba zmínit, že přítelem Sherlocka Holmesa je doktor Watson.



Přestávka
(kresba Martin Soačina)

PAN JIŘÍ KOZDERKA, OPERNÍ PĚVEC

(rozhovor z projektu Příběhy dvou generací – setkání žáků školy se seniory)

Dobré dopoledne, pane Kozderko, rád bych Vám položil několik otázek. Ano, hezky se posaďte... Mohl bych vědět, kdy jste se narodil?

Samozřejmě. Psal se rok 1915, když jsem se narodil jako čtvrtý, nejmladší bratr.

Jste operní pěvec. Kde a kdy jste začal studovat?

Divadlu jsem se začal věnovat v roce 1938. Nebyla to ale moc vhodná doba.

Jaký názor měla na tuto věc vaše rodina?

Názor? Moji dva bratři taky studovali na konzervatoři, každý z nás byl ale na jiném oboru. I moje neteř, Ladka Kozderková, se věnovala zpívání, dokonce zpívala v televizi. Jen můj třetí bratr je inženýr.

Když už se bavíme o rodině, jste ženatý?

Ženu jsem měl, již ale nemám. Odstěhoval jsem se kvůli ní sem do Rožnova. Byla vyučená prodavačka, pracovala v rožnovské drogerii. Tam jsem se s ní seznámil, když jsem tu byl na zájezdu se svými kolegy. Bohužel už mi umřela, proto jsem odešel na tento penzion. (*Pan Kozderka vytahuje z tašky fotografie.*) Máme dvě dcery (*ukazuje při vyprávění na snímek*). Podívejte, tato vyšší - ale mladší! – žije ve Francii, v Pyrenejích. A tato druhá, starší, je v Přerově.

Zajímalo by mě, pane Kozderko, co jste dělal ve svém dětství? Povězte mi něco o Vašich koníčcích (kromě zpěvu).

No, měl jsem rád bruslení. Takový běžný klukovský sport na zimu, bruslení po zamrzlé hladině rybníka.

Co škola? Chodil jste třeba někdy tajně za školu?

Ne, to opravdu nikdy. Já jsem se nikdy moc neflákal.

Byl jste tedy vzorný školák?

Dalo by se to i takto říci.

Co tím myslíte?

No, nebyl jsem vždy moc upřímný. Ale teď to řeknu, jak to cítím: tady v penzionu je „babinec“. Pracují tu většinou jen ženy, chlapi nedělají nic.

A Vy pracujete?

Já pracuji. Prosazuji mínění, že když se něco dělá, musí se to dělat pořádně. Když se svými kolegy secvičujeme divadlo, neděláme nic než to. Tak by to podle mě mělo být se všemi činnostmi. Ostatně, na pásku mám jedno své zpívání nahrané, musím akorát najít kazeťáček a kazetu... Ale nemohu to najít! Kde to asi bude?

Ačkoliv pan Kozderka prohrabal celou svou tašku, přehrávač ani kazetu, kterou si pro nás nachystal, bohužel nenalezl. Prohledali jsme celý jeho pokoj, ale jako by se po nich zem slehla. Nic se nedalo dělat, rozhovor musel být ukončen. Pan Kozderka nám tedy alespoň na závěr sám zazpíval – a už byl nejvyšší čas poděkovat za rozhovor a rozloučit se.

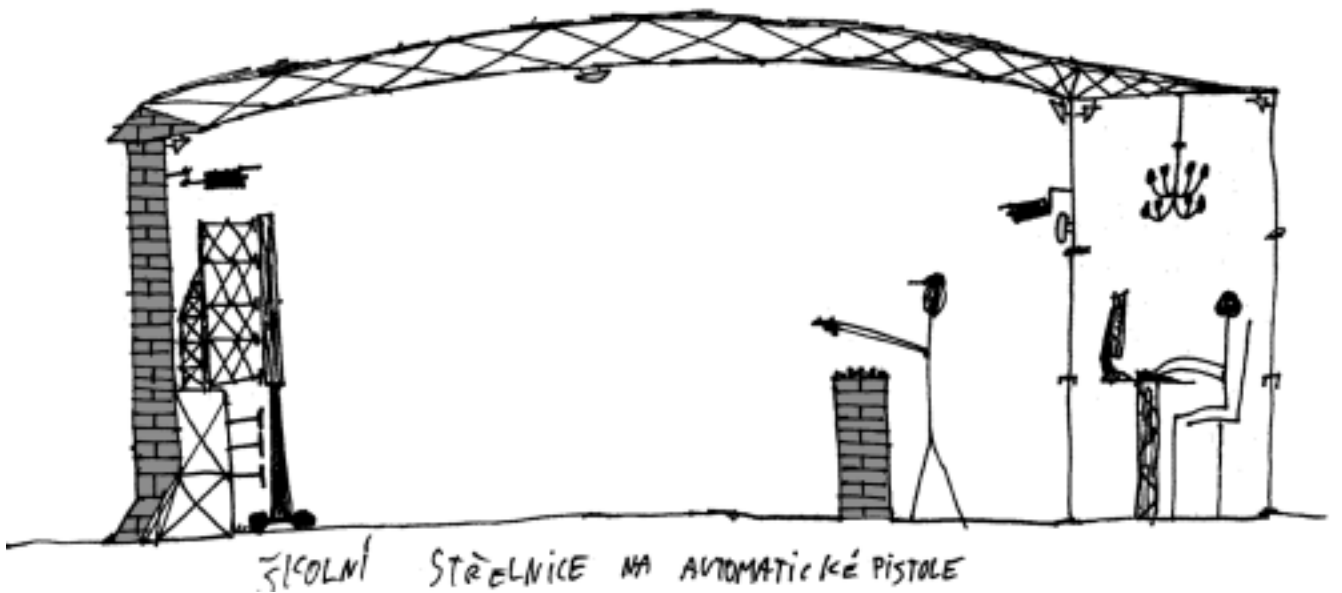
(připravil Martin Svačina)

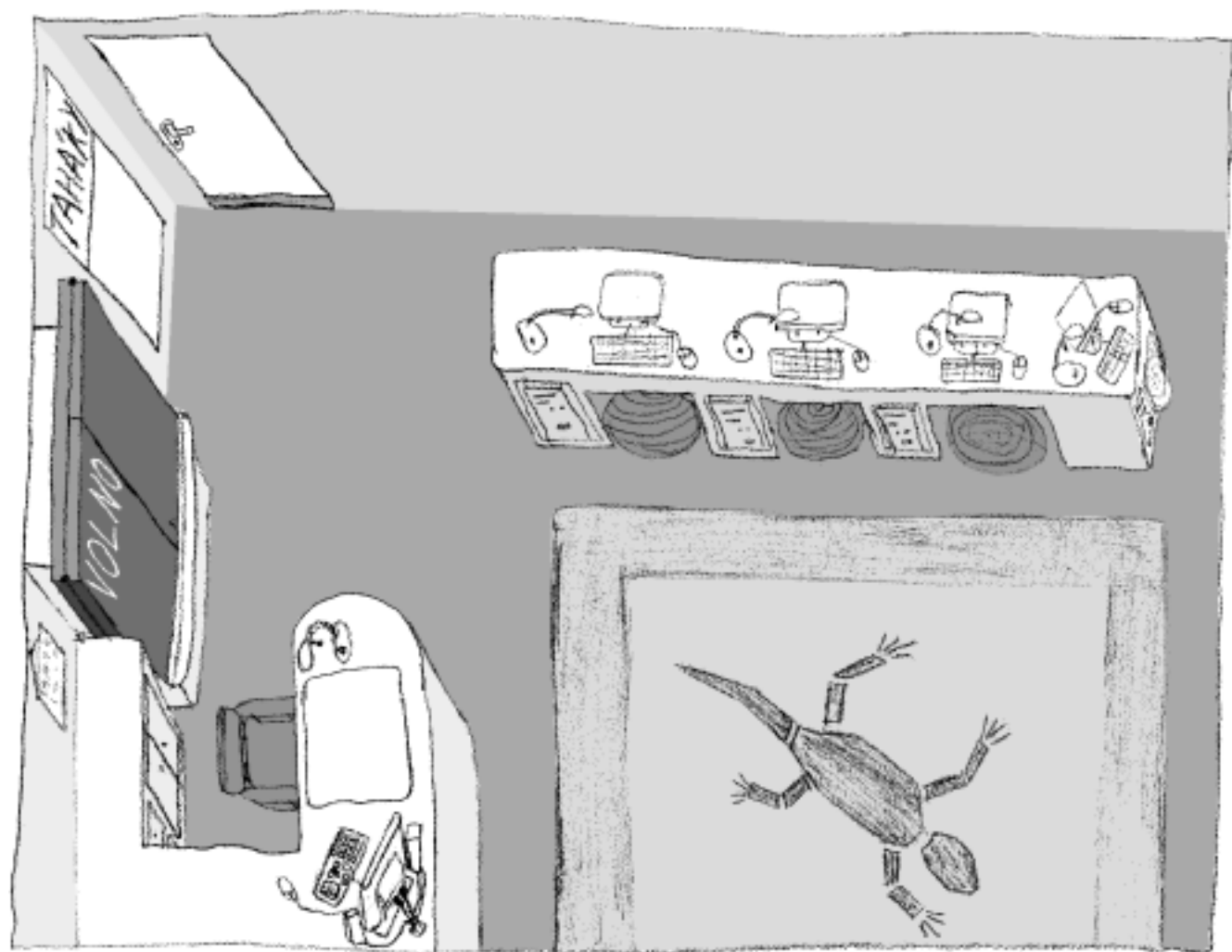
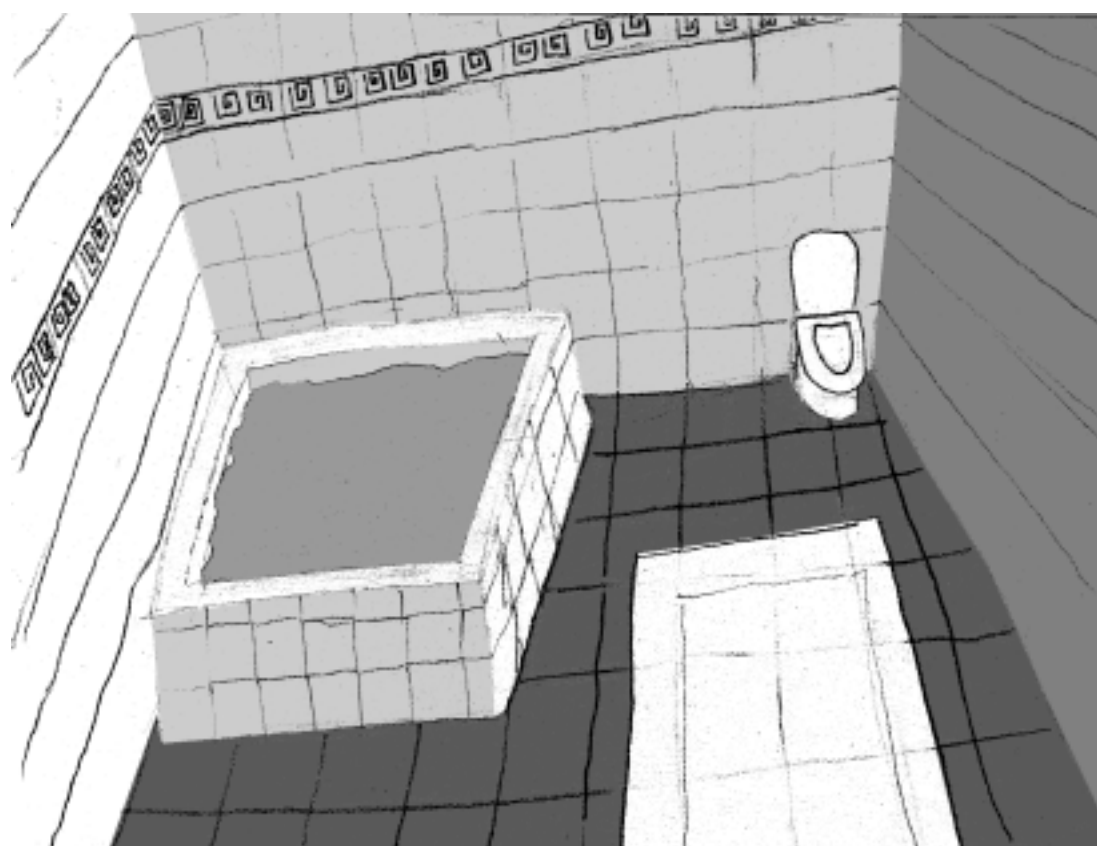


Kresby:
 Verča Marčíková (vlevo nahoře)
 Honza Bittner (vlevo dole)
 Aňa Pavelková (vpravo nahoře)
 Aleš Geppert (vpravo dole)



Škola snů







Vyjmenovaná slova

PŘÍBĚHY, V NICHŽ JE POUŽITO CO NEJVÍCE VYJMENOVANÝCH SLOV

Byl jednou jeden pán, který se jmenoval Zbyněk Kopyto. Bydlel v Přibyslavi a choval dobytek – kobyly, býky, netopýry, slepýše, hlemýždě, myši a hmyz. Pěstoval byliny – pelyněk, pýr a dmýchavku obyčejnou. Zbyněk byl lysý, hlava se mu třpytila a blýskala. Měl jenom jedno lýtko a proto potřeboval jenom jednu lyži. Měl modrý pysk a často kvůli tomu vzlykal. Na spaní nosil plyšový pytel, aby neplýtvat penězi za drahé pyžamo.

Jednou se nachomýtnul u bouračky. Auto dostalo smyk na pylu, porazilo obyvatele – pana Bystrého a spadlo do řeky. Řidič polykal vodu a v duchu si říkal: Aspoň se večer nemusím mýt. Auto zatím plynulo do Litomyšli, kde narazilo do mlýnského kola. Zbyněk šel zpátky do bytu a cestou klopýtł. Myslel si, že nespadne, ale mýlil se – spadl. Sice si nabil nos, ale do příbytku došel.

Zazvonil zvonec a pana Kopyta i příběhu je konec.

(Vojta Krajča)

Byla jsem u babičky. Babička má v příbytku starý nábytek a obyčejné nádoby, které pomáhám umývat. Když uklidíme, sedneme si na plyšovou pohovku. Mýlila jsem se, když jsem si myslela, že se blýská. Bála jsem se a vzlykala.

(Kamča Krupová)

Myslím, že se nebudu mýlit, když řeknu, že lidé v příbytcích chovají dobytek, býky, kobyly, krmí je bylinami, ale na mýtinách a v lese bydlí ve svých příbytcích netopýři, myši, hlemýždi, slepýši a také hmyz, který opyluje byliny, a jiní obyvatelé, kteří si hledají potravu sami i když je bouře a blýská se.

(Monika Holá)

Pyšný slepýš Zbyněk
měl chuť na pelyněk.
Šel na mýtinu a vzal pýr
místo pelyňku měl sýr.
Ptal se hlemýždě: „Kde je sysel?“
„Před chvílkou prokousal tamten pytel.“
Přibyla tam kobyla
sysla z pytle dobyla.
Čepýřil se sysel
že nedožvýkal pytel.
Zašli rovnou k netopýru
že maj doma hodně pýru.
Výskali na něj: „Pýr!“

Netopýr si vzal sýr.
Rozžvýkal ho v pysku
vzal si na to myšku.
Přilétlo tam chmýří
myš se teďka pýří.

(Tonda Herman)

Jídelníček 5. třídy

Až za několik let skončí naše školní docházka, rozhodli jsme se, že se se školními pomůckami jednou provždy vypořádáme – sníme je. Ne najednou, ale po troškách. Třeba takto:

PONDĚLÍ:

Snídaně – vejce v pouzdře, toust z vlastivědy, hořčice

Oběd – nadívaný český jazyk s kroketami

Večeře – pastelky s kečupem, strouhaný sýr, strouhátko

ÚTERÝ:

Snídaně – guma s nutelou

Oběd – vývar z kružítko, sekaná z angličtiny, brambor

Večeře – čítanka s vejci, čaj z flétny

STŘEDA:

Snídaně – koktejl z vlastivědy, rohlík v pytlíku na papuče

Oběd – tužko-gumo-zelo

Večeře – nadívaný slovník angličtiny, rýže

ČTVRTEK:

Snídaně – lívance z papučí s marmeládou

Oběd – vlastivěda s tatarskou omáčkou, pečená kartička na oběd

Večeře – tělocvičný úbor s tuňákem, nůžková kaše

PÁTEK:

Snídaně – rozmixovaná angličtina, pravítko s medem

Oběd – smažená houba na tabuli, hranolky

Večeře – aktovka s chlebem a vaječinou

SOBOTA:

Snídaně – strouhaný rozvrh hodin, chléb, papučová pomazánka

Oběd – přírodověda s koprovou omáčkou, pravítkový kompot

Večeře – inkoustový koláč + šťáva z deníčku

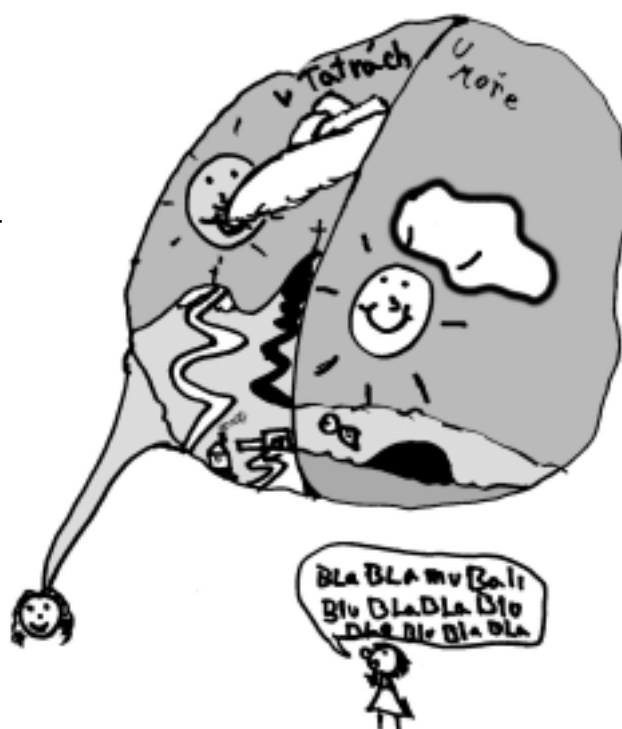
NEDĚLE:

Snídaně – rohlík s uchem školní tašky

Oběd – matematika v těstíčku, vlastivědné buchty

Večeře – volské oko z pouzdra, náprava s hermelínem

Mozek žáka



(kresby Andrejka Porubová,
Eliška Bittnerová)



Portréty čtvrťáků

NAKRESLIL ŠTĚPÁN KYŠÁK

Andrea Borubová jako strom



Radla Konířová jako stahavý kříž



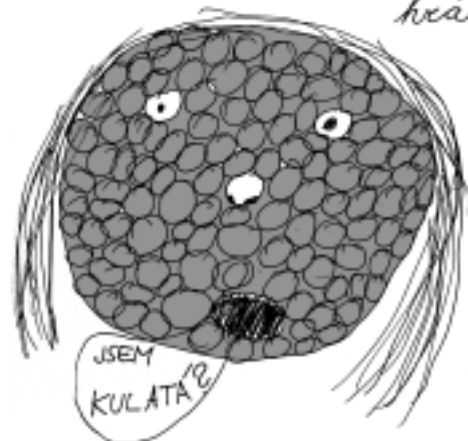
Matěj Lorek jako pórak křakousnutí



Matěj roháček jako lucifer



Věnda Škárňachová jako kulatý hrášek





Literatura

MARTIN SVAČINA / BÁL

O zimě prostor venku
hustý velmi je –
sněhem zářiv pro všechny
malolidské naděje.

Tělo vložky malé
plachosti věc je –
samo snadno není –
teď voda tady je.
Jimi venkov zimní
v mase tvořen je.
Bez nich zima neví,
co sama ona je.

Záškolácká děcka
se sněhem si arci hrála,
dováděla, skotačila
a sama ze sebe se bála –
sama sebe se obávala.
I já z nich se obával –
když vyjdu ze školy,
tak spatřím ten bál.

Ve sněhu bál tento se koná –
tance z něj vychází.

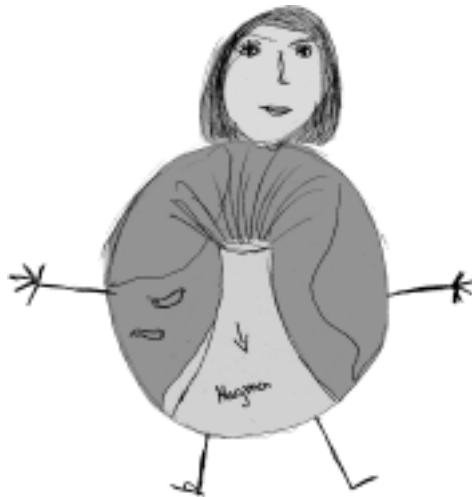
Jak bál tento někdo obejde –
hned mu vše – dochází! –
na sněhu sněhovce i tančí,
ne jen oni.
Oni je čarují,
veselí se z nich.
Vzpupnost jejich z nich
obrábí onen sních.

Ty koule –
to samý jen jest sních.
Sních –
a nic jiného než – sních.
Sněhová zábava
bálu to je.
Zla i vzpupna návnada –
to všechny je – povzbuzuje!

Karambol se sněhem
doprovázejí celý tento bál.
Bál den každý se sněhem je –
to proto, že vítr bál
s barvou sněhobíle-sněhovou
do krajiny záškolní navál –
a to celý je tento – bál.



učitel Ivan Garzina
(kresba Verča Marčíková)



učitelka Jolana Sobotková
(kresba Daniela Pilmajerová)



učitel Dan Stibor
(kresba Verča Marčíková)



ČERVOTOČ / ČÍSLO 9

časopis žáků ZŠ Sedmíkraska
v Rožnově pod Radhoštěm

Redakce (2006/2007)

Martin Svačina (8. třída)
Verča Marčíková (8. třída)
Matouš Chuděj (8. třída)
Kačka Ludvíková (7. třída)
Honza Bittner (6. třída)
Filip Hatlapatka (6. třída)
Terka Videcká (6. třída)
Štěpán Kyšák (4. třída)
Eliška Bittnerová (4. třída)
Honza Žanta (4. třída)
Andrejka Porubová (4. třída)
Patrik Podhrázský (4. třída)
Ladislav Krajča (uč. muž.)

Tisk

MIGER - Valašská fabrika na reklamu

Fotografie redaktorů Červotoče



www.sedmikraska.cz/cervotoc
